

2026/183

27.2.2026

DECIZIA (UE) 2026/183 A CONSILIULUI

din 9 ianuarie 2026

privind semnarea și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului interimar privind comerțul dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Piața Comună a Sudului, Republica Argentina, Republica Federativă a Braziliei, Republica Paraguay și Republica Orientală a Uruguayului, pe de altă parte

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1), articolul 100 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborate cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 13 septembrie 1999, Consiliul a autorizat Comisia să înceapă negocieri cu Piața Comună a Sudului (denumită în continuare „Mercosur”) și statele părți la aceasta în vederea încheierii unui acord care include componente de politică, de cooperare și de comerț. Negocierile s-au încheiat cu succes la 6 decembrie 2024.
- (2) În urma negocierilor au rezultat două instrumente juridice paralele. Primul instrument îl constituie Acordul de parteneriat dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Piața Comună a Sudului, Republica Argentina, Republica Federativă a Braziliei, Republica Paraguay și Republica Orientală a Uruguayului, pe de altă parte (denumit în continuare „EMPA”), care include componenta de politică și de cooperare și componenta de comerț și investiții. Cel de al doilea instrument îl constituie Acordul interimar privind comerțul dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Piața Comună a Sudului, Republica Argentina, Republica Federativă a Braziliei, Republica Paraguay și Republica Orientală a Uruguayului, pe de altă parte (denumit în continuare „ITA”), care reglementează liberalizarea comerțului și a investițiilor. ITA va înceta să producă efecte și va fi înlocuit de EMPA de la intrarea în vigoare a acestuia din urmă.
- (3) Până la adoptarea și intrarea în vigoare a unui act legislativ specific al Uniunii privind punerea în aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale din EMPA și din ITA în ceea ce privește produsele agricole, precum și pentru a permite Uniunii luarea unor măsuri rapide și eficace pentru a-și proteja interesele în temeiul EMPA sau, după caz, al ITA, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unor regulamente de punere în aplicare, măsuri de salvagardare bilaterale în domeniul agriculturii (denumite în continuare „măsuri de salvagardare bilaterale”) în concordanță cu EMPA sau, după caz, cu ITA. În ceea ce privește produsele agricole sensibile, Comisia ar trebui să adopte măsuri de salvagardare bilaterale care să fie în concordanță și cu condițiile prevăzute în prezenta decizie.
- (4) Comisia ar trebui să informeze Consiliul în mod complet și în timp util cu privire la intenția sa de a adopta măsuri de salvagardare bilaterale, pentru a permite un schimb de opinii relevant în cadrul Consiliului. Comisia ar trebui să țină seama în cea mai mare măsură de opiniile exprimate. Comisia ar trebui să informeze, de asemenea, Parlamentul European, după caz.
- (5) Ar trebui să fie posibil ca unul sau mai multe state membre să solicite Comisiei să adopte măsuri de salvagardare bilaterale cu respectarea condițiilor prevăzute în ITA și, în ceea ce privește produsele agricole sensibile, în prezenta decizie. Dacă refuză o astfel de solicitare, Comisia ar trebui să informeze Consiliul în timp util cu privire la motivele refuzului său.
- (6) Prin urmare, ITA ar trebui să fie semnat.
- (7) Până la intrarea sa în vigoare, ITA ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu între Uniune, pe de o parte, și unul sau mai multe state Mercosur care sunt parte la ITA (denumite în continuare „state Mercosur semnate”), pe de altă parte, în conformitate cu articolul 23.3 din acordul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se autorizează semnarea Acordului interimar privind comerțul dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Piața Comună a Sudului, Republica Argentina, Republica Federativă a Braziliei, Republica Paraguay și Republica Orientală a Uruguayului, pe de altă parte ⁽¹⁾, sub rezerva încheierii acordului respectiv.

Articolul 2

(1) Până la adoptarea și intrarea în vigoare a unui act legislativ specific al Uniunii privind punerea în aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale din EMPA și din ITA în ceea ce privește produsele agricole, Comisia poate adopta, prin intermediul unor regulamente de punere în aplicare, măsuri de salvagardare bilaterale în concordanță cu condițiile prevăzute în capitolul 9 din ITA și în prezenta decizie.

(2) Comisia monitorizează îndeaproape piața produselor agricole sensibile, și anume a produselor care fac obiectul contingentelor tarifare ale Uniunii în conformitate cu secțiunea B din anexa 2-A (Programul de eliminare a tarifelor) la ITA, în special în ceea ce privește tendințele importurilor și exporturilor legate de Mercosur, evoluția producției și a prețurilor.

Comisia analizează cu promptitudine situația pieței pe baza monitorizării respective, corelând o posibilă creștere a importurilor de produse agricole sensibile relevante cu evoluția producției și/sau a consumului, a exporturilor, a prețurilor și a cotelor de piață de pe piața Uniunii, precum și a exporturilor din Uniune.

Din șase în șase luni, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de monitorizare care evaluează impactul importurilor de produse agricole sensibile, inclusiv asupra unuia sau mai multor state membre.

(3) În cazul în care există suficiente elemente de probă *prima facie*, obținute, în special, prin monitorizarea și analizarea situației pieței menționate la alineatul (2), cu privire la existența unui prejudiciu grav sau a amenințării unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii de produse agricole sensibile, inclusiv în cazul în care un astfel de prejudiciu sau amenințarea unui prejudiciu se concentrează geografic în unul sau mai multe state membre, Comisia deschide fără întârziere o investigație la cererea unuia sau mai multor state membre sau a oricărei persoane juridice sau asociații care acționează în numele industriei Uniunii care își desfășoară activitatea în sectorul relevant.

(4) În sensul prezentului articol, „industria Uniunii” înseamnă producătorii din Uniune de produse similare sau direct concurente relevante.

(5) Comisia examinează cu prioritate dacă există elemente de probă *prima facie* cu privire la existența unui prejudiciu grav sau a amenințării unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii în cazul în care există o creștere bruscă a importurilor sau o scădere a prețurilor concentrată în unul sau mai multe state membre, ori în cazul în care există o creștere bruscă a importurilor sau o scădere a prețului unui produs, iar industria Uniunii este stabilită preponderent în unul sau mai multe state membre.

În absența unor indicații contrare, Comisia consideră o creștere de peste 5 % de la an la an, ca regulă generală, a volumului importurilor din statele Mercosur semnate, în condiții preferențiale, ale unui anumit produs care face obiectul unui contingent tarifar drept element de probă *prima facie* cu privire la existența unui prejudiciu grav sau a amenințării unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii cu condiția ca, în același timp, prețul mediu de import pentru importurile respective din statele Mercosur semnate să fie cu cel puțin 5 %, ca regulă generală, sub prețul intern mediu relevant al produselor similare sau direct concurente în cursul aceleiași perioade.

(6) În absența unor indicații contrare, Comisia consideră o scădere de peste 5 % de la an la an, ca regulă generală, a prețului mediu de import din statele Mercosur semnate, al unui anumit produs care face obiectul unui contingent tarifar, importat în condiții preferențiale în Uniune, drept element de probă *prima facie* cu privire la existența unui prejudiciu grav sau a amenințării unui prejudiciu grav pentru industria Uniunii cu condiția ca, în același timp, prețul mediu de import pentru produsul respectiv din statele Mercosur semnate să fie cu cel puțin 5 %, ca regulă generală, sub prețul intern mediu relevant al produselor similare sau direct concurente în cursul aceleiași perioade.

(7) Comisia impune, fără întârziere sau ezitare și, în cazul produselor sensibile, în termen de cel mult 21 de zile de la primirea unei solicitări menționate la alineatul (3), măsuri de salvagardare bilaterale provizorii pentru a preveni existența oricărui prejudiciu pentru industria Uniunii care ar fi dificil de reparat, inclusiv în cazul în care un astfel de prejudiciu se concentrează geografic în unul sau mai multe state membre.

⁽¹⁾ Textul ITA este publicat în JO L, 2026/184, 27.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2026/184/oj.

(8) Având în vedere că monitorizarea detaliată a pieței este o caracteristică permanentă a activităților Comisiei în sectorul agricol, Comisia depune eforturi pentru a încheia orice investigație în ceea ce privește măsuri de salvagardare bilaterale vizând produsele agricole sensibile cât mai curând posibil, cu scopul adoptării unei decizii finale în termen de patru luni de la primirea unei solicitări menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Termenul respectiv poate fi prelungit, dar nu poate depăși perioada de un an prevăzută la articolul 9.13 din ITA.

(9) Se poate institui o măsură de salvagardare atunci când un produs relevant originar dintr-un stat Mercosur semnatar este importat în Uniune:

(a) în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția sau consumul din Uniune, și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav pentru industria Uniunii, inclusiv în cazul în care un astfel de prejudiciu sau amenințarea unui astfel de prejudiciu se concentrează geografic în unul sau mai multe state membre; și

(b) creșterea importurilor este rezultatul obligațiilor care decurg în temeiul ITA, inclusiv al reducerii sau al eliminării taxelor vamale pentru produsul respectiv.

(10) O măsură de salvagardare poate lua forma unei suspendări temporare a programului de reducere a tarifelor pentru produsul în cauză sau a unei reduceri a preferinței tarifare revenind la nivelul națiunii celei mai favorizate sau la nivelul de bază, oricare dintre acestea este mai mic.

(11) Orice măsuri de salvagardare se aplică pentru o perioadă de doi ani, care poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de până la doi ani, în conformitate cu articolul 9.9 din ITA, sub rezerva îndeplinirii condițiilor relevante care justifică prelungirea.

Articolul 3

(1) Până la intrarea sa în vigoare, ITA se aplică cu titlu provizoriu între Uniune, pe de o parte, și unul sau mai multe state Mercosur semnatare, pe de altă parte, în conformitate cu articolul 23.3 din acord, începând cu prima zi a celei de a doua luni care urmează datei la care statul Mercosur semnatar respectiv sau, după caz, statele Mercosur semnatare respective, au notificat Uniunii finalizarea procedurilor lor interne necesare pentru aplicarea cu titlu provizoriu a ITA și își confirmă acordul de a aplica ITA cu titlu provizoriu.

(2) Data de la care ITA se aplică cu titlu provizoriu se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 9 ianuarie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

M. RAOUNA